

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/129/2020
Identifikačné číslo spisu:	8105219469
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8105219469.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu mesta Prešov, so sídlom v Prešove, Hlavná 73, zastúpeného JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 89, proti žalovaným 1/ C. N., bývajúcej v E., E. X, 2/ D. O.I. L., bývajúcej v E., Z. XX, 3a/ H. Y., bývajúcej v E.A., Z. XX, 3b/ D. D., bývajúcej v E., Z. XX, 3c/ J. H., bývajúcej v E.A., Z. XX, 4/ H.A. Y., bývajúcemu v E., G. XX, 5a/ D. H., bývajúcej v E.A., Š. XXX/XXX, 5b/ L. C., bývajúcej v O., H. XX, 5c/ Y. Y., bývajúcej v H. P. J., Š.Z. P. XX, 5d/ J.A. Y., bývajúcemu v Y., I. Z. XXXX/XX, 5e/ O. V., bývajúcej v Z., J. W.. Y. XX/B, XXXXX, X., 5f/ D. N. G. Y.A., bývajúcemu v Y., I. Z. XXXX/XX, 6/ D. W., bývajúcej v E., Š. XX, 7a/ Z. G. I., bývajúcemu v U., Č. XX, 7b/ E. I., bývajúcemu v E., Č. XX, 7c/ I. O.T., bývajúcej v O., E. J. XX, 8/ M. I., bývajúcemu v E., E. XX, 9/ D. I., bývajúcej v E., E. XX, 10/ M. H.A. B., bývajúcemu v E., Z. XX, 11a/ N. B., bývajúcej v E., W. XXX/XX, 11b/ C.T. H., bývajúcej v U., I. XX, 11ca/ I. B., bývajúcej v E. - H., G.U. XXXX/XX, 11cb/ I. B., bývajúcemu v E. - H., W. XXX/XX, 11cc/ H.Í. B., bývajúcemu v E.Š. - H., Š. XXXX/X, 12/ G. B., bývajúcemu v E.A., G. XX, 13/ H.A. B., bývajúcemu v V. XXX, 15a/ E. Š., bývajúcemu v E.A., W. XXX/XX, 15b/ M. E.Z. Š., bývajúcemu v E., Š. XXXX/XX, 15c/ M. D. Š., bývajúcej v E., E. XX, 16/ I. B., bývajúcemu v E., Š. XX, 17/ Š. B., bývajúcemu v E., V. X, 18/ N. L., bývajúcej v E.A., A. X, 19/ G.A. C., bývajúcemu v E., W. XX, 20/ L. G., bývajúcej v E., Ď. X, 21/ E. C. L., bývajúcej v E., W. XX, 22/ M. D. L., bývajúcemu v E., Z. XX, 23a/ D. J., bývajúcej v E., W. XXX/XX, 23b/ D. L., bývajúcemu v E., W. X, 24a/ D. U., bývajúcej v E., Z. XX, 24b/ N. L., bývajúcej v E.A., U. XX, 24c/ D. S., bývajúcej v E., U. XX, 25a/ G. U., bývajúcej v E., W. XX, 25b/ L. Y., bývajúcej v E., G. XX, 25c/ H. U.A., bývajúcemu v E.A., G. XX, 26/ N.T. U., bývajúcej v E., W. XX, 27/ D.M. N., bývajúcej v E., J. XX, 28/ U. U.T., bývajúcej v E., D. X. X, 29/ E. L.M. E., bývajúcej v L., I. XX, 30/ M. D. O., bývajúcemu v U., Y. X, 31/ D. T. D., bývajúcej v U., Y. XX, 32a/ D. A.T., bývajúcej v E., G. XX, 32b/ M. D. D., bývajúcej v E., G. XX, 32c/ M. J. A., bývajúcemu v I. J. XX, U.A. 33/ U. E., bývajúcej v E., W. XX, 34/ C. E., bývajúcemu v E.A., L. E. XX, 35/ Y.T. E., bývajúcej v E., W. X, 36/ B. E., bývajúcemu v E.Š., W. XX, 37/ B.U. E., zomrelý X. G. XXXX, naposledy bývajúcemu v E., A. D. XX, za účasti právnych nástupcov 37a/ M. I., bývajúcej v Ž. XXX, 37b/ G. C., bývajúcej v E., E. XX, 37c/ H. E., bývajúcemu v Ž. XXX, 39a/ N.T. Z., bývajúcej v E., J. XX, 39b/ M. X. Z., bývajúcemu v E., E. J. X, 41a/ D.M. J., bývajúcej v E., S. D. XXXX/XX, 41b/ G. Z., bývajúcemu v Y., Z. X, 42/ N. H., bývajúcej v E., A. Č.X, 43/ M. D.Z. U., bývajúcej v E.Š., U. XX, 44a/ E. H., bývajúcemu v E. X, P. V. XX, Č. Z., 44b/ H. H., bývajúcej v E. X, Y. X, Č. Z., 45/ M.A. H., bývajúcemu v I. J. XX, 46/ M. M. D., bývajúcej v E. - H., Š. XX, 47/ M. Š. H., bývajúcemu v E., G. XX, 48/ M. H., bývajúcemu v E., Š. X, 49/ G. Q., bývajúcemu v E., H. X, 50/ G. Č., bývajúcemu v E., G. XX, 51/ B. Ž., bývajúcemu v E., W. X, 52/ E. Ž., bývajúcemu vo J. Š., I. C. XXX/XX, 53a/ N.T. Š., bývajúcej v E., Z. XX, 53b/ D. D. E., bývajúcej v O. A. XXX, 53c/ D. D. D., bývajúcej v E., P. H. W. XX/X, 54/ M. N. H.T., bývajúcej v E., W. XX, 55/ M. G. A.T., bývajúcej v E., Š. XX, 56/ M. V.T. I., bývajúcej v E. E. L. XX, 57/ L. A., bývajúcej v E., W. XX, 58/ B. H., bývajúcemu v I. J.H. XXX, 59/ G. H., bývajúcemu v E.A., Z. XX, 60/ D.M. W., bývajúcej v I. J. XX, 61a/ N. A.,

bývajúcemu v E., H. Č., U.A. XXX, Č. Z., 61b/ U.T. A., bývajúcej v E. X, L. XX, Č. Z., 61c/ D. A., bývajúcemu v L. U., H. XXX/XX, Č. Z., 62/ G. E., bývajúcej v E.Š., T. XXXX/X, 63/ L. H., bývajúcej v E., W. X, 64/ I. B., bývajúcej v E., G. XX, 65/ D.M. G., bývajúcej v E., W. XX, 66/ D. L., bývajúcej v E., I. XX, 67/ T. J., bývajúcej v I.T. J. XXX, 68/ Slovenskej republike - zastúpenej Okresným úradom v Prešove, so sídlom v Prešove, Námestie mieru 3, 69/ M. G. P., bývajúcej v U., Y. XX, 70/ D. N. H., bývajúcemu vo J., S. H. XXX, Č. Z., 71/ M. D. I. U., bývajúcej v E., Z. XX; žalovaným 1/ až 4/, 5a/ - 5f/, 6/, 7a/ - 7c/, 8/ až 11b/, 11ca/ - 11cc/, 12/ až 13/, 15a/ - 15c/, 16/ až 18/, 19/, 20/ až 22/, 23a/ - 23b/, 24a/ - 24c/, 25a/ - 25c/, 26/ až 28/, 29/, 30/ až 36/, 37a/ - 37c/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 42/, 43/, 44a/ až 50/, 51/ až 52/, 53a/ - 53c/, 54/ až 58/, 59/, 60/ až 62/, 63/, 64/ až 67/, 69/ až 71/ zastúpeným JUDr. Michalom Fecilákom, advokátom so sídlom v Prešove, Jesenná 8, a za účasti intervenienta spoločnosti BENC, s. r. o., so sídlom v Prešove, Jesenná 8, IČO: 36 506 451, zastúpenej JUDr. Michalom Fecilákom, advokátom so sídlom v Prešove, Jesenná 8, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s prísl., o nároku na náhradu trov konania, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13 C 141/2005, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2019 v spojení s opravným uznesením z 13. januára 2020 sp. zn. 6 Co 179/2018, takto

rozhodol:

P o k r a č u j e v konaní s právnymi nástupcami po neb. 37/ FrN. Š. E. zomrelom X. G. XXXX, naposledy bývajúcim v E., A. D. XX a to: 37a/ M. I., bývajúcim v Ž. XXX
37b/ G. C., bývajúcim v E., E. XX
37c/ H. E., bývajúcim v Ž. XXX

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ až 4/, 5a/ - 5f/, 6/, 7a/ - 7c/, 8/ až 11b/, 11ca/ - 11cc/, 12/ až 13/, 15a/ - 15c/, 16/ až 18/, 19/, 20/ až 22/, 23a/ - 23b/, 24a/ - 24c/, 25a/ - 25c/, 26/ až 28/, 29/, 30/ až 36/, 37a/ - 37c/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 42/, 43/, 44a/ až 50/, 51/ až 52/, 53a/ - 53c/, 54/ až 58/, 59/, 60/ až 62/, 63/, 64/ až 67/, 69/ až 71/ a intervenientovi BENC s. r. o. so sídlom v Prešove, Jesenná 8, IČO: 36 506 451 p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí tretím uznesením z 12. októbra 2018 č. k. 13 C 141/2005-2346 vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/ až 67/ a 69/ až 71/, vrátane spoločnosti BENC, s. r. o. zúčastnenej na konaní, žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o pokračovaní v konaní o náhradu trov konania namiesto doterajších žalovaných a to žalovaného 25/ D. U., nar. XX.X.XXXX, zomrelého X.X.XXXX s potenciálnymi dedičmi jeho nároku na náhradu trov konania so žalovanými 25a/ G. U., 25b/ E. Y., 25c/ H. U., žalovaného 32/ M. B. A., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX s potenciálnymi dedičmi jeho nároku na náhradu trov konania so žalovanými 32a/ D. A., 32b/ M. D. D., 32c/ M. J. A., žalovaného 44/ M. J. H., nar. XX.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX s potenciálnymi dedičmi jeho nároku na náhradu trov konania so žalovanými 44a/ E. H., 44b/ H. H. a žalovaného 53/ D. Š., nar. X.XX.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX s potenciálnymi dedičmi jeho nároku na náhradu trov konania so žalovanými 53a/ N. Š., 53b/ D. D. E., 53c/ D. D. D..

1.1. V odôvodnení uviedol, že vo veci samej sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/ až 67/, 69/ až 71/ rozsudkom z 5. júna 2013 č. k. 13 C 141/2005-1141 súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie v spore. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11. marca 2014 sp. zn. 6 Co 122/2013 na základe podaného odvolania žalobcom bol rozsudok

súdu prvej inštancie potvrdený s výnimkou zamietnutia žaloby proti Slovenskej republike.

Predmetom konania zostalo rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a ich výške. Z dôvodu úmrtia žalovaných 25/, 32/, 44/ a 53/ súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 63 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016 (ďalej len „CSP“) rozhodol o pokračovaní s potenciálnymi právnymi nástupcami ich nárokov na náhradu trov konania.

1.2. K výroku o náhrade trov konania poukázal na predchádzajúce rozhodnutia s tým, že zdôraznil, že v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania strán sporu môže byť priznaná len náhrada tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Citoval ustanovenia § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 251, § 257 CSP, ako aj čl. 5 Základných princípov CSP a uviedol že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Konštatoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nemožno vychádzať iba z jednoduchého posúdenia procesného výsledku bez komplexného zhodnotenia všetkých okolností prípadu a potreby i primeranosti ich vynakladania, vrátane s tým súvisiaceho posúdenia rozhodnutia v merite veci a úspešnosti strán z hľadiska práv a povinností, ktoré boli predmetom sporu medzi nimi. Poukázal na účelnosť jednotlivých úkonov žalovaných, s poukazom na povinnosť advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 18 ods. 2 a 5 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii) a dbať na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, s tým, že dospel k záveru, že uplatnené úkony neboli primerane potrebné a účelné. Dodal, že vzhľadom na predložené zmluvy o právnej pomoci so žalovanými doposiaľ v súvislosti s týmto konaním žiadne výdavky im ani reálne nevznikli.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalovanými 1/ až 4/, 8/ až 13/, 16/ až 18/, 20/ až 22/, 26/ až 28/, 30/ až 36/, 42/, 44/ až 50/, 54/ až 58/, 60/ až 62/, 5a/ až 5d/, 7a/ až 7c/, 15a/ až 15c/, 23a/ až 25/, 29/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 51/ až 53/, 59/, 64/ až 67/ a intervenienta v poradí tretím uznesením zo 14. marca 2019 č. k. 6 Co 179/2018-2460, rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že priznal náhradu trov právneho zastúpenia odvolateľom zastúpeným G.. O. O. za úkony právnej služby vyúčtované podaním zo 16. apríla 2014 s výnimkou úkonov a to vyjadrenie z 1. decembra 2008, 1. decembra 2009, 14. mája 2010, 26. júna 2012, 2. júla 2012 a 30. augusta 2012. Odvolateľom zastúpeným G.. D. B., vrátane intervenienta, priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkony vyúčtované podaním z 17. apríla 2014 s výnimkou úkonov a to vyjadrenia z 1. decembra 2009, 18. marca 2013, 14. mája 2013. Výslovil, že u všetkých odvolateľov sa použije k nezidentifikovanej ploche základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 1/13 výpočtového základu, a u všetkých odvolateľov sa pri každom úkone právnej služby použije k zidentifikovanej ploche základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzajúca z tarifnej hodnoty zidentifikovaných pozemkov, ktorým korešpondujú pozemky pod parcelným označením KN-E č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 4 m² a parcely KN-E č. XXX/XXX - trvalé trávne porasty o výmere 5 m² zapísané na LV č. XXXX, k. ú. H.. Výslovil, že u každého odvolateľa sa bude vychádzať z hodnoty len jeho podielu, súčasne sa zohľadní pravidlo pre priznávanie náhrady trov konania pri spoločných úkonoch právnej služby znížením odmeny z dôvodu spoločného úkonu. Náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal. Zároveň rozhodol, že D.. E. Z. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 13 C 141/2005 Okresného súdu Prešov.

2.1. Odvolací súd poukázal na skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu s tým, že vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti uviedol, že vytýkaný procesný postup nie je dôvodom na vznesenie námietky zaujatosti. Konštatoval, že z obsahu spisu nemožno vyvodiť taký pomer sudcu, ktorý by mal relevanciu na spochybnenie nedostatku jeho nestrannosti. Pochybnosti o nestrannosti sudcu neboli preukázané ani poukazom na súkromné problémy sudcu, či pokusom vyvolať disciplinárny postih. Z týchto dôvodov zákonného sudcu nadriadený súd nevylúčil v zmysle § 49, § 56, čl. 4 ods. 1 CSP.

2.2. V rozhodnutí o trovách konania sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie ohľadne ich neúčelnosti v plnom rozsahu. Zdôraznil, že aj obrana s poukazom na tvrdenie „že my sme skutoční vlastníci“, je relevantnou obranou. Aj jednoduchý nesúhlas so žalobou má prvky účinnej obrany, pretože sa súdu neumožňuje vychádzať zo zhodných tvrdení strán sporu a je na žalobcovi uniesť dôkazné bremeno a preukázať tvrdenia o vlastníctve. Obrana, ktorej podstatou bol nesúhlas so žalobou mala preto na účely rozhodovania o trovách konania relevanciu. Z tohto dôvodu odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie čo do základu a nárok na náhradu trov konania úspešnej strane sporu v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal.

2.3. V súvislosti s uplatnenou výškou náhrady trov konania však uviedol, že táto je evidentne prehnaná a

v rozpore s gramatickým výkladom ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odvolací súd preto dospel k názoru, že záver súdu prvej inštancie o neúčelnosti úkonov právnej služby je akceptovateľný len vo vzťahu k niektorým úkonom, ktoré mohli advokáti odvolateľov vykonať aj na nasledujúcich pojednávaníach, či v rámci iných podaní, a ktorými tak rapídne smerovali k navýšeniu celkovej odmeny právnej služby. Okrem uvedeného stanovil rámec výpočtu trov tak, že ako základ stanovenia sadzby úkonu právnej služby rozlíšil nezidentifikovaný pozemok a pozemok, ktorého výmera a hodnota je určitá a zistiteľná. Zároveň konštatoval, že je potrebné pri priznaní náhrady trov vychádzať z predmetu sporu, ktorý sa viaže na toho-ktorého odvolateľa, a tým je jeho podiel, a nie u každého celý urbár. Zdôraznil, že urbárnici nie sú bezpodieloví spoluvlastníci a povaha podielového spoluvlastníctva umožňuje považovať každého spoluvlastníka za vlastníka celej veci len v rozsahu jeho ideálneho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd považoval za podstatné stanovenie tohto podielu, lebo hodnota jedného úkonu právnej služby z podielu toho-ktorého odvolateľa nezodpovedá účtovanej čiastke 17 909,65 eura, ale v rozsahu zodpovedajúcom podielu každého odvolateľa. Podotkol, že súd prvej inštancie pri výpočte je povinný zohľadniť pravidlo spoločných úkonov právnej služby tým, že hodnotu právnej služby bude adekvátne krátiť (20 %, resp. 50 %). Odvolací súd sa stotožnil s posúdením neúčelnosti úkonov právnej služby k jednotlivým vymedzeným vyjadreniam vo výrokovvej časti uznesenia.

2.4. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP). Náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo odvolatelia boli úspešní len „v zlomku“ oproti uplatňovaným trovám v miliónoch eur.

3. Uznesením č. k. 6 Co 179/2018-2621 z 13. januára 2020 odvolací súd rozhodol o pokračovaní v spore s právnymi nástupcami po nebohom žalovaných a to žalovaného 11c/ I. B., nar. XX.X.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX so žalovanou I. B., I. B. a H. B.. Opravil záhlavie uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 179/2018-2460 z 14. marca 2019 tak, namiesto žalovaného 25/ D. U. má byť správne uvedené 25a/ G. U., 25b/ Ľ. Y., 25c/ H. U.. Namiesto žalovaného 32/ M.. B. A. má byť správne uvedené 32a/ D. A., 32b/ M.. D. D. a 32c/ M.. J. A.. Namiesto žalovaného 44/ J. H. má byť správne uvedené 44a/ E. H., 44b/ H. H.. Namiesto žalovaného 53/ D. Š. má byť správne uvedené 53a/ N. Š., 53b/ D.. D. E., 53c/ D.. D. D.. Návrh žalovaných 5a/ až 5f/, 7a/ až 7c/, 15a/ až 15c/, 23a/ až 25c/, 29/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 43/, 51/ až 53c/, 59/, 64/ až 67/, 69/ až 71/ a intervenienta z 13. júna 2019 v prevyšujúcej časti, ako aj ich návrh z 16. apríla 2019 zamietol. Opravné uznesenie vo vzťahu k napadnutému uzneseniu dovolaním vydal v súlade s ustanovením § 224 CSP.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu č. k. 6 Co 179/2018-2460 z 14. marca 2019 a to výroku o trovách konania podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodňoval ustanoveniami § 421 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Namietal, že odvolací súd sa odklonil od uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že „pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať ... tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu...“. Žalobca uviedol, že v danom prípade boli na jeho strane dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania. V tejto súvislosti poukázal na svoje postavenie mesta a tiež na to, že žalobu podal vo verejnom záujme. Zároveň namietal, že odvolací súd ho svojím rozhodnutím neprimerane finančne zaťažil a náhrada trov konania v takej výške by mala likvidačný dopad na chod mesta. Ďalej uviedol, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená otázka náhrady trov konania takého počtu účastníkov konania za situácie, keď žalovaní uznávali žalobu, a tiež nikdy nebola posúdená aplikácia čl. 5 CSP v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania a zjavným zneužitím práva. Konštatoval, že žalovaní najprv žalobu uznávali, neskôr však ich procesná aktivita smerovala k zamietnutiu žaloby bez toho, aby bolo zrejmé, k obrane akého ich práva tieto úkony smerujú. V danom prípade podľa jeho názoru išlo o zjavné zneužitie práva. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaní 1/ až 4/, 5a/ až 5f/, 6/, 7a/ až 7c/, 8/ až 11b/, 11ca/ až 11cc/, 12/ až 13/, 15a/ až 15c/, 16/ až 18/, 19/, 20/ až 22/, 23a/ až 25c/, 26/ až 28/, 29/, 30/ až 37/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 42/, 43/, 44a/ až 50/, 51/ až 53c/, 54/ až 58/, 59/, 60/ až 62/, 63/, 64/ až 67/, 69/ až 71/ a intervenient v písomnom vyjadrení k dovolaniu, poukázali na neprípustnosť dovolania, lebo nejde o rozhodnutie vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí. Navyše v zmysle § 421 ods. 2 CSP dovolanie nie je prípustné, pokiaľ odvolací súd dovolaním napadnutým rozhodnutím rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania podľa § 357 písm. m) CSP. Navrhli dovolanie odmietnuť ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

6. Podaním z 26. júna 2020 právny zástupca žalovaných písomne oznámil, že žalovaný 37/ B. Š. E., zomrel X. G. XXXX, a preto navrhol pokračovať s jeho právnymi nástupcami a to 37a/ M. I., bývajúcou v Ž.N. XXX, 37b/ G. C., bývajúcou v E., E. XX, a 37c/ H. E., bývajúcim v Ž. XXX. Zároveň predložil udelené plnomocenstvá na ich zastupovanie v spore.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

K stručnému odôvodneniu podľa ustanovenia § 451 ods. 3 veta prvá CSP dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (porov. sp. zn. I. ÚS 4/2011).

9. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

12. V preskúmvanej veci dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania v zmysle § 419 CSP v spojení s 421 ods. 1, 2 CSP z dôvodu, že predmetom dovolania je rozhodnutie odvolacieho súdu o náhrade trov konania na súde prvej inštancie, o ktorých odvolací súd rozhodol v zmysle § 357 písm. m) CSP, a zistil, že v danom prípade dovolanie nie je procesne prípustné (§ 421 ods. 2 CSP).

13. Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, lebo smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP). Vzhľadom na rozhodnutie z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť rozhodnutia v jeho napadnutej časti (vo výroku náhrade trov konania) neposudzoval.

14. Z dôvodu straty procesnej subjektivity žalovaného 37/ (jeho úmrtím X. G. XXXX) dovolací súd v súlade s ustanovením § 438 ods. 1 v spojení s § 66 CSP rozhodol o pokračovaní v spore s jeho právnymi nástupcami ako žalovanými 37a/ M. I., 37b/ G. C. a 37c/ H. E..

15. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že v súlade so zásadou úspechu v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP) žalovaným 1/ až 4/, 5a/ - 5f/, 6/, 7a/ - 7c/, 8/ až 11b/, 11ca/ - 11cc/, 12/ až 13/, 15a/ - 15c/, 16/ až 18/, 19/, 20/ až 22/, 23a/ - 23b/, 24a/ - 24c/, 25a/ - 25c/, 26/ až 28/, 29/, 30/ až 36/, 37a/ - 37c/, 39a/, 39b/, 41a/, 41b/, 42/, 43/, 44a/ až 50/, 51/ až 52, 53a/ - 53c/, 54/ až 58/, 59/, 60/ až 62/, 63/, 64/ až 67/, 69/ až 71/ a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.